

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Convențiile comerciale.

Sibiu, 28 Octombrie n.

Una din grijile cele mai mari o formeză pe sâma tuturor guvernelor din Europa re'noirea convențiilor comerciale cu statele cu cari și mai înainte au stat în raporturi contractuale în privința acêsta.

Sarcinile sunt grele pentru cetățeni, în toate statele europene; militarismul consumă mult și cere din an în an tot mai mult, în dragul păcii și în scopul menținerii păcii; ear' guvernele dorind să aducă ușurare pe sâma populațiunii și un fel de recompensă, fac studii și combinațiuni, cum s'ar pute scôte folose simțitoare din convențiile comerciale cari vor fi re'noite peste doi ani?

Cum însă toate guvernele se bat cu gândul acesta, și toate fac asemenea combinațiuni, ușor se pôte întâmpla să nu ajungă la înțelegere, și convențiile comerciale să nu fie re'noite. Pentru-că fără câștig nu va voi nici un guvern să le lege, ear' cu pierdere earăși nu le va lega nimeni. Și atunci va urma războiul vamal între state, care e tot așa de funest în urmările sale ca și războiul cu armatele.

Eventualitatea acêsta a avut-o în vedere un Italian, care nu de mult a pășit cu o propunere în publicitate. A lansat ideea, ca convențiunile să nu fie denunțate, așa cum prescrie clausula cu care sunt provădute, în care cas apoi ele rămân în putere încă un an de zile, va să zică până la finea anului 1904, și până atunci multe se pot întâmpla, multe se pot schimba, făcând mai ușoră deslegarea problemei care acum face atâtă bătaie de cap guvernelor din Europa.

Și ideea a fost bine primită. Se asigură, că Italia, patria celui cu ideea, având în vedere greutățile economice cu cari au să lupte astăzi toate țările, nu va a zice convențiile legate cu statele străine. Ziare din Viena, în măsură de a cunoșce părerile celor ce conduc politica externă a monarhiei năs-

tre, încă scriu în înțelesul, că guvernul austro-ungar nu va lua inițiativa pentru a se abdice un an mai înainte convențiile. Acelaș lucru se anunță și din Elveția și din Franția, unde asemenea domnesce dispoziția de a se lăsa chestia re'noirii convențiilor în pace până se va mai limpede situația economică, astăzi atât de posomorită în întreaga Europa.

Singură Germania e de părere contrară, țera care a pus în ferbere guvernele celorlalte state europene, și populațiunile întregi, prin umflatul seu *tarif vamal*, de care s'a spăriat lumea întreagă, și pe basa căruia nu se va afla țera și nu se va afla guvern, care să lege convenții vamale cu Germania.

Noul tarif vamal german e reclamat de interesele agrarilor din Germania, și pe semne guvernul german a luat angajamente față de agrari; de aceea, cu totă critica aspră căreia a fost supus tariful din toate părțile, — se pare că guvernul nu va renunța la el, și nici nu-l va prea modifica, ci va căuta, ca în curând să fie înartulat în lege, pentru-ca la re'noirea convențiilor comerciale să aibă mâni legate și să pôtă zice: *nu pot altcum!*

E sigur deci, că Germania e stăpână astăzi pe situația economică din Europa, și că în poziția acêsta a ei se simte atât de tare, încât nu-i face nici o grije eventualitatea imposibilității încheierii convențiilor cu celelalte state și nici eventualitatea izbucnirii unui războiu vamal în întreaga Europa. Atât de siguri se simt Nemții, încât vorbesc de sus, foarte de sus, și accentuează neconținut, *că nu vor permite, ca străinătatea să le dicteze ce au să facă.* Și pentru-ca străinătatea să vadă că în mâna lor e astăzi cheia deslegării chestiilor economice, pretind cu insistență, ca guvernul german să *abdice chiar de acum*, neașteptând terminul pus, *tuturor statelor străine convențiile legate cu ele.*

O încercătură pôte deci ușor să urmeze, dacă guvernul german se va pune pe punctul de vedere *patriotic* și

național al agrarilor sei și le va face toate pe plac; dar' atâtă tact și prudență se presupune dela el, că nu va provoca o situație în Europa, ale cărei urmări sunt incalculabile, și pentru care responsabilitatea va căde asupra sa, nu asupra agrarilor sei. Rămâne însă, ca bine stabilit faptul că situația economică-politică în Europa e foarte gravă, atmosfera întunecată, și cei însăreinați cu conducerea statelor au să fie bine pe grije, ca furtuna să nu se deslănțuască și asupra țărei lor.

Dr. Alexandru Mocsonyi în Sibiu.

Insufletirea generală cu care domnul Dr. Alexandru Mocsonyi a fost proclamat înainte cu câteva săptămâni president al primei noastre instituțiuni culturale, al „Asociațiunei” din Sibiu, a avut o vrednică continuare Sâmbăta sêra, tot într zidurile acestui vechiu oraș al Ardealului, care martor a fost în trecut la multe manifestațiuni de felul acesta.

Tinerimea română din Sibiu, anume, auzind că bărbatul doririlor sale sosese Sâmbăta sêra în Sibiu, pentru-ca în ziua următoare să iee în primire faptică conducerea „Asociațiunei”, a ținut să-i facă o primire caldă, dând espreșiune vie sentimentelor de stimă venerațiune și admirațiune, pe cari le nutrește, — împreună cu întregul neam românesc, — față de acest rar bărbat al națiunei năstre.

S'a prezentat deci în număr impunător la gara din Sibiu, pentru a face prima întâmpinare, pe teritoriul acestui oraș, ilustrului nostru bărbat, și pe peronul gării a așteptat sosirea trenului care avea să aducă în mijlocul nostru pe oșpele mult dorit și mult iubit.

Puternice aclamări au izbucnit din pepturile tuturora, când ilustrul oșpe a coborât treptele vagonului, însoțit de prim-secretariul „Asociațiunei” Dr. Cornel Diaconovich. A pășit acum în față

veneratului president al „Asociațiunei” dl Dr. George Proca, profesor seminarial în Sibiu, și cu o voce caldă și dulce, cu o accentuare în care era reogândat întregul entusiasm al tinerimei române prezente, — a rostit domnului Dr. Mocsonyi o însufletită vorbire de bineventare, subliniată de nenumărate ori cu sgomotoșe strigări de: „Să trăiească!”

Dl Dr. Proca a vorbit următoarele:

„Ilustre Domnule!”

Tinerimea română din Sibiu aflând despre venirea Ilustrității Văstre, de a sa plăcută datorință și-a ținut, de a Vă întâmpina aici și a Vă zice: *bine ați venit!*

Motive puternice a îndemnat-o la acêsta, pentru-că scumpi sunt popoarelor bărbații cari prin talentul și activitatea lor le promovă dezvoltarea; ear' în stima ce o dă un popor bărbaților sei de valoare se vede și se cunoșce întru cât respectivul popor s'a deprins a se stima pe sine.

Vă salutăm, Ilustre Domnule, de bună venire, pentru-că în persôna Ilustrității Văstre salutăm pe bărbatul doririlor și aspirațiunilor năstre, pus în fruntea primei năstre Asociațiuni culturale din patrie, din încrederea și însufletirea poporului român.

Ca în toți luptătorii adevărați ai unui popor, așa și în Ilustritatea Văstră multe valuri s'au isbit. Dar' „ce e val, ca valul trece”; și Ilustritatea Văstră ați rămas neclintit, ați rămas aceea ce prevedința V'a destinat: *sentinelă neadormită a unui popor în dezvoltare.*

De multe-ori un singur memento al Ilustrității Văstre, venit la timp potrivit, decizător a fost; și timpul a arătat mai curând ori mai târziu, că neînșelătoare au fost prevederile Ilustrității Văstre.

Acum, când veniți de a lua în mână steagul Asociațiunei, împrejurul căruia cu toții suntem grupați, nu putem să nu Vă dorim întrucât, mulți ani de rodnică activitate pentru înaintarea și prosperarea poporului român.

FOIȘORĂ

Căsnicie.

Ionel, chemat de comisar, se presintă.

— Da, se vă spun, domnule comisar: întâiu și întâiu trebuie să vă spun cusururile mele; eu beau mult, dar' nu's de vină eu; de vină-i vinul care s'a făcut prea mult anul ăsta și e efîn. Apoi mai e de vină și nevasta-mea, care era ca un miel pân'am luat-o și s'a făcut ca o cățea de atunci încôce, și, fiind-că a fost, adevă, fata dascălului, vrea să-mi facă în casă pe cocóna mare și eu nu-i mai plac, fiind-că am fost lucrător prost.

Așa dar', în toate zilele aveam gâlcăvă, strigăte, certuri, până m'am scârbit și de casă și de toate și m'am învățat să șed la cărcimă, să-mi petrec serile. Acolo cel puțin dacă-ți dai banul ești omenit.

— Spune-ne faptele și lasă vorbele.

— Da, o să vă spun, domnule comisar. Așa dar' nevasta mea nu era multă-mită cu mine, dar' nici eu nu-mi puteam închipui, că și-a pus în cap să mă curețe d'abinelea. I-a intrat în cap să se cotorosească de mine, și s'a gândit la un lucru, la

o spânzurătoare, care se află în cocioba năstră, de pe când era prăvălie și apoi s'a făcut casă. E o macara atârnată de tavanul podului, un fel de spânzurătoare cu rotă și cu o frînghie lungă, ca cele de pe la mori cu cari ridică sacii cu grâu.

O mașină de care nu ne slugiam nici odată, și nici mă gândeam la ea; d'ăia m'am și minunat în sêra aia, când m'am întors a casă, ceva mai bătut ca altădată.

Am uitat să vă spun, că spânzurătorea asta era tocmai d'asupra odăii în care dormim, și cum deschideai oblonul ce e'n tavan, o vedeai.

Așa dar', cum intru în odaie ved oblonul deschis d'asupra mea, ear' frânghia spânzurătorii atârna pe masă, par-că am fi avut de atârnat un policandru de o sută de chilograme.

— Ce idee ți-a venit, zic nevastei-mele. Vrei să mă ispitesci, ca să mă spânzur?

— Da, d'ăia, mi răspunse. Și'n toate serile ai să vezi frînghia asta ca să te gândesci ce meriți, și pôte că în v'r'o sêra te-i învăța minte să te folosești de frânghia asta!

— De ce, Leano, i zic, ce ți-am făcut?

— Ce-mi-ai făcut? Un bărbat care bea și pe dracu și chelescuse tot ce are, la cărcimă, și nu îngrijese de nevasta lui, o javră ca tine, de mi-e rușine să spun că-mi

ești bărbat!... Nu te uiți mă în oglindă, să-ți vezi mutra?

Am vădut-o atât de scârbită de mine, că mi-s'a făcut și mie scârba de mine însumi. Mă uit în oglindă, și aveam o matră...

— Ei! bine, i zic, iacă nu mai beau vin.

— Negreșit, îmi zice, acum n'ai să mai bei. Dar' să vedem mâine.

— Ai dreptate, i zic, nu pot să mă îndreptez.

— Și crești, îmi zice ea, că eu pot să sufer așa viață? Nu, nu mai pot, mi-s'a urit, și vreau, ca frânghia asta...

— Nu, îi strig și o apuc de rochie, eu trebuie să mă spânzur, eu stric!

— Prits! îmi zice 'n bătaie de joc, par-că ești de ăia cari au curagiul să facă d'astea!

Eu? nu o fac? Ajută-m numai nițel și să vezi, pot sau nu pot?

— Dacă-i vorba numa să-ți ajut... zice.

— Da, i zic, numa să-mi ajuti, și ai să vezi. Trece-mi frînghia după gât!

Credeam pân'atunci că glumea, sau că vrea să mă sperie, ca să mă nvețe minte.

— Și par-că ce-ai să pați cu asta, îmi zice.

Sedea la masă, capu-mi atinge frînghia și nevasta mea n'avea alta de făcut de cât să 'ntindă mâna.

— Da nu 'ndrăznesci! îi zic și eu.

— Ba vezi, că mi-e frică de tine, mi răspunde.

— Ei! îi zic, atunci petrece-m frînghia după gât și urcă sus în pod de 'ntorce róta, ca să se ridice frânghia și să mă spânzur ca un sac de făină. Și așa scapi de mine.

— Vorbesci serios?

— Foarte serios.

— Te-ai gândit bine?

— M'am gândit; vreau să mă jertfesc pentru tine, să nu mai suferi.

— Mai spune o dată.

— Ți-o spun și de zece-ori. Vezi dar', că n'ai curaj?

— Bine!

Îmi zice; și iat-o că se urcă'n pod.

— Numai să te spânzuri bine, mi zice ea.

Glasu-i era atât de ciudat, că'n totă zapăcêla mea, când am vădut-o urcându-se cu curaj în pod, și eu am rămas singur, am prins bănuială.

Apuc și eu capêtul frânghiei și-l întâșor de mânerul unui dulăpior în care păstram sticlăria și sting lampa.

Când auzii pe nevasta-mea din pod, „Hai înainte!” îi strig ear', ca să o 'ncerc să ved până unde o rabdă inima.

De o dată, cucóna începe de învârtese róta și trage frânghia împreună cu dulapul,

Bine ați venit! Să trăiți, Ilustre Domnule!”

La aceste cuvinte frumoase, calde și bine simțite, ilustrul domn de *Mocsonyi* a răspuns pe scurt, emoționat de însuflețitele aclamațiuni ale tinerimei române prezente, — că mulțămesc ținutului pentru atențiunea dată și pentru primirea făcută, *la care nu s'a așteptat*. Într-o vîră aclamații a urcat apoi trăsura, care l-a dus la hotel.

Eri, Duminecă, înainte de amăzi dl president al „*Asociațiunii*” a luat în privire localitățile acestei prime instituțiuni culturale ale poporului român din patria aceluia, precum și școala superioară civilă de fete, susținută din partea „*Asociațiunii*”, însoțit fiind președintele de dl *Iosif St. Șulufiu*, vicepresidentul „*Asociațiunii*”, ear' la orele 4 după amăzi a prezidat și condus ședința comitetului central al „*Asociațiunii*”, despre a cărei decurgere dăm următorii raport:

Domnul president *Dr. Alex. Mocsonyi*, deschide ședința la orele 4 cu următoarea vorbire:

Onorat comitet central!

Ocupând acest loc onorific mă simțesc îndemnat a da expresiune sentimentelor de adâncă mișcare, de care am fost cuprins, când am auzit despre imponenta manifestare de încredere, cu care am fost proclamat de president în ultima adunare generală a „*Asociațiunii*” noastre.

Asociațiunea noastră este cea mai însemnată instituțiune națională. Ea și-a pus de țintă realizarea celor mai nobile aspirațiuni naționale, realizarea aspirațiunilor culturale ale poporului român din patrie.

Ea înfruntesc elita inteligenței noastre.

Ea este chemată a organiza totă inteligența ca o armată în serviciul culturii naționale.

A fi pus în fruntea acestei Asociațiuni este cea mai înaltă distincțiune, ce poporul român o poate oferi unui fiu al său.

Tocmai în vederea grandioasei opere, ce are să îndeplinească Asociațiunea noastră, nu pot retăce: că pe cât de mare este onoarea de care sunt împărțit, pe atât de genantă este situațiunea ce mi-s'a creat prin această distincțiune.

Cu oficiul de president este împreună o mare onoare, dar' și o responsabilitate morală. Abstragînd de la celelalte scaderi, în sănătatea mea sunt atât de slăbit, încât o mare parte din an abia mă pot mișca de-a casă. Astfel — făcînd lucru de conștiință din această distincțiune, mi-se impune să-o primesc numai cu sentimentul apăsător, că nu voi putea satisface datorințelor legate de ea.

Din această cauză am rugat pe amicii mei încă înainte de adunarea generală ultimă, și cad farfurii, pahare, cesci, cu un sgomot îndrăcit.

— Acum, ziceam în mine, când le-o vedea pe toate sparte ce mută are să facă și rîdeam. Dar' aștept s'o aud vorbind din pod, m'am spânzurat d'a binelea, așteptă să-mi dau sufletul, ca să se dea jos.

Aștept aștept... nimic. Eu făceam pe mortul, să vedă ce are să facă ea. În sfîrșit, după cîtva timp, când a creșut că am murit, o aud mișcându-se și rezeșindu-se pe scară, și sculînd pe toți vecinii cu niște strigăte sîlbătice.

— Ajutor! Ajutor! Bărbatu-meu s'a spânzurat.

Dar' cu toate țipetele ei, părea foarte mulțumită că s'a scăpat de mine. Atunci mi-a trecut și beție în ris, și m'am aprins.

— A! așa e! strig. Și'n momentul când intra și ea pe ușă, în urma vecinilor ce alergaseră cu lămpile 'n mîni, mă reped și eu și țî-o înhaț de pîr.

— Infamie! așa dar' ai făcut-o cu tot dinadinsul, ai? vrei să mă cureți d'a binelea. Na dar' na! na!...

Am prăpădit-o 'n bătae. S'a umplut de sânge, am dus-o la spital, dar' n'are nici pe dracu...

Atunci m'a denunțat și cere divorț. Dar' eu o primesc să vie acasă; m'am hotărît să nu mai beau, de cît câte-o sticlută, așa, că să-mi potolească setea.

să abstea de la această combinațiune și să-și îndrepte privirile spre un bărbat care ar fi mai potrivit pentru postul de president. Dar' acum trebuie să Vă mărturisesc, că stînd în fața unui fapt împlinit, n'am avut inima să declin votul unanim de încredere, ce florea inteligenței mi-l-au oferit cu atîta bunăvoință.

Astfel mie nu-mi rămîne alta, decît să mă închin înaintea votului adunării generale, ca înaintea unui imperativ categoric, enunțat de reprezentanța poporului român pe terenul cultural. Deci m'am decis să primesc postul de president, de-și din depărtare. După ce m'am orientat asupra unui modus procedendi, m'am rezolvat să fac această încercare în speranța, că modestele mele prestațiuni vor fi apreciate cu bunăvoință și cu rezerva: să-mi fie permis a mă retrage, dacă din insuficiența puterilor mele ar suferi interesele Asociațiunii, care sub conducerea bărbatilor distinși din trecut a luat un avînt atît de promițător.

După acestea mă achez de-o mică datorie, mulțumind domnilor din birou pentru interpretarea atît de măgulitoare făcută în notificarea oficială a votului adunării generale despre alegerea mea; ear' onorabilului comitet cer scuze, că din ore-cari motive familiare m'am putut prezenta numai acum.

În fine Vă rog să-mi dați spriginul vostru în îndeplinirea datorințelor mele, de care am mare lipsă.

Fiind numărul membrilor prezenți suficient și fiind astfel comitetul în stare a aduce concluze valide, deschid ședința.

În numele comitetului ia cuvîntul domnul vicepresident *Iosif St. Șulufiu*, și răspunde dlui president cu următoarea vorbire de bineventare:

Ilustre D-le President! Dați-mi voie, să Vă salut cu dragoste în numele comitetului central al Asociațiunii, zicîndu-Vă un „*Bine ați venit într-o zi!*”

Adunarea generală v'a ales și v'a pus în fruntea Asociațiunii cu unanimitate și cu rară însuflețire; și acum suntem veseli, că ați venit, căci prin această ni-am împlinit o veche dorință, și suntem ferm convinși că poporul român din patrie nu putea încredința unui bărbat mai vrednic acestei demnități.

Numele Ilustrității Tale ne este o garanță, că Asociațiunea noastră sub conducerea Ilustrității Tale v'a ajunge la respect înaintea popoarelor conlocuitoare și a străinilor; ear' în sinul poporului nostru se va desvolta iubire și pricepere pentru marile ei probleme încât se va putea apropia de scopul ce și-l'a prefîpt.

D-zeu se vîde de putere și sănătate să stați timp îndelungat în fruntea noastră.

După aceasta a intrat comitetul în discutarea obiectelor puse la ordinea zilei.

1. Prim-secretariul *Dr. Diaconovich* raportează cu privire la distribuția sumei de 2000 fl. votată la adunarea generală dela *Mehadia* ca ajutor pentru școlile confesionale din țară. Obiectul a fost dat în studiere secției școlare, care a propus a se da banii pentru trebuințele bibliotecilor școlare. Acesta propunere a fost acceptată și de plenul secțiunilor. Astfel comitetul central a decis, ca suma amintită să se predea despărțimintelor în proporția numărului membrilor, ca să se folosească pentru bibliotecile școlare, eventual pentru alte trebuințe școlare.

2. Secret. al II. *Dr. Beu* prezintă rațiociniul comitetului pentru aranjarea festivităților dela ultima adunare generală, din care rezultă un câștig curat de 2009 cor. 18 fl. Acest rezultat favorabil se ia cu plăcere la cunoștință și banii se adaugă la fondul general. În această sumă nu se cuprind taxele dela membri.

3. Se constată că sunt următoarele stipendii vacante:

I. Pentru studenți din gimnasiu și reale:
a) din fundațiunea Ioan Roman cor. 120
b) „ „ „ „ „ 60
c) „ „ „ „ „ 120
d) „ „ „ „ „ 100

II. Pentru eleve din școala de fete civilă:
Din fundațiunea *Dr. Ioan Moga* 80 cor.

Se publică concurs pentru conferirea lor.

4. S'a prezentat protocolul adunării ceruate din despărțimîntul *Panciova*. Momente de remarcă nu sunt. Asemenea dela *Făgăraș*. Adunarea s'a ținut în comuna *Copăcel*. Profesorul din *Blaj* *Dr. Vasile Suciu* este declarat membru pe viață. Bani s'au încasat 404

coroane. Budgetul fiind fără percepțiuni s'a cerut facerea unui budget cu toate formele de contabilitate.

Asemenea dela *Cluj*, unde despărțimîntul a stagnat un șir de ani. Aici s'a decis a se da 20% din taxele încasate, pentru trebuințele despărțimîntului, cu totul 120 coroane. De remarcă este propunerea: să se iee dispozițiile necesare pentru sîrbarea dîmnă a descălecării noastre în *Dacia*, acum când s'au împlinit 18 veacuri. Propunerea s'a dat în competența secției istorice.

Cu aceste s'a încheiat ședința.

Președintele *Dr. Alex. Mocsonyi* s'a reintors la *Copolnaș*, astăzi Luni dimineața.

Sistemul bisericilor ortodoxe autocefale.

(Urmare.)

Din contră, conform usului stabilit și recunoscut și conform legiurilor canonice respectate de la început, cele patru patriarhii se considerau totdeauna ca autocefale, independente una de alta, și fie-care administrată de sine. Pentru aceasta, chiar în acele timpuri de restriște, patriarhiile *Alexandriei*, *Antiochiei* și *Ierusalimului*, ori de câte-ori puteau să aibă un număr suficient de episcopi pentru a putea să țină sinod și să aleagă ei pe patriarhul lor și să conducă ei afacerile patriarhiei, totdeauna usau de aceste drepturi ale lor. Pentru aceasta, Patriarhul de *Ierusalim*, de exemplu, care a reușit, din timpurile lui *Gherman II* (an. 1518), să se înfrunze de clerici distinși, capabili și erudiți și în același timp mulți la număr, cari compuneau așa numita comunitate a sfîntului *Mormînt*, foarte rar simțea necesitatea de a recurge la ajutorul amical și frățesc al Patriarhului de *Constantinopol*, în ceea ce privea rezolvarea chestiunilor pendente de Patriarhatul său. Și de asemenea, ori de câte-ori se întîmpla, ca Patriarhul ecumenic să se amestece cu nedreptul în afacerile sale, amenințînd astfel autocefalia și autonomia Patriarhiei sale, el a protestat energic în fața celorlalte biserici. Astfel când în anul 1866 *Ciril* din *Bizanț*, *Archiepiscopul* muntelui *Sinai*, care din timpuri străvechi aparținea jurisdicțiunii Patriarhului *Ierusalimului*, a fost hirotesit contra ordinei canonice, în *Constantinopol* și nu în *Ierusalim*, și în urmă venind la neînțelegere cu monahii mănăstirei din muntele *Sinai*, a cerut mijlocirea și concursul Patriarhului ecumenic și nu a recurs la Patriarhul de *Ierusalim*, precum se cuvenea, Patriarhul *Ierusalimului* *Ciril II*, a desaprobat amestecul Patriarhului ecumenic și după ce a caterisit sinodicesce pe *Ciril*, relativ la amestecul Patriarhului ecumenic, a formulat principiul, că patriarhiile toate sunt autocefale și nu recunosc altă autoritate asupra lor, decît pe aceea a sinodelor ecumenice.

De asemenea ultima alegere de Patriarh în *Alexandria*, a lui *Fotie*, s'a făcut de clerul și poporul bisericii *Egiptului*, fără vre-un amestec sau influință străină, ear' Patriarhul își exercita administrațiunea sa fără cel mai mic amestec sau influință a vre-unei alte autorități spirituale administrative străine.

Asemenea și în *Antiochia*, cu ocasiunea ultimei alegeri, a lui *Meletie*. Aci lucrurile ajunseseră într'un punct cu desăvîrșire extrem, din cauză că episcopii de origine arabă ai acestei patriarhii s'au ademenit de înșușința politicii rusești, care urmăresc slăbirea elenismului în *Siria* și *Palestina*, și înălțarea favorizilor ei indigeni *Arabi*; chiar și ei însă, pentru a apăra actul alegerii lui *Meletie*, s'au pus tot la adăpostul autocefaliei tronului *Antiochian*, și cu autocefalia au voit să acopere toate neregularitățile săvîrșite cu ocasiunea acelei alegeri.

De asemenea și autocefalia bisericii din *Cipru* s'a păstrat și s'a respectat în timpurile de la căderea *Constantinopolului* și până în ziua de astăzi. Episcopii *Ciprului* cu arhiepiscopul lor cu reședința în *Leucosa*, au condus, au administrat și conduc până astăzi în mod independent afacerile bisericesti ale întregii insule, fără să fie supuși vre-unei autorități bisericesti străine. Ear' arbitragiul patriarhilor, pe care l'a cerut una din cele două partide ce s'au format cu ocasiunea ultimei alegeri a *Archiepiscopului* lor după

mărtea lui *Sofronie*, rămîne intervențiune în pericol de a nu se putea realiza, căci ea nu a fost cerută de amîndouă partidele; de ore-ce *ipso jure*, nimeni nu poate interveni ca arbitru sau judecător în afacerile bisericii *Ciprului*; nici chiar Patriarhul ecumenic, care de-și are înțietatea de onoare între ceilalți patriarhi, dar' nu are nici o putere administrativă, ca să pîta interveni cu de la sine putere în afacerile celorlalte biserici ortodoxe.

Chiar și celelalte popoare ortodoxe: *Rușii*, *Ortodoxii* din imperiul *Austro-Ungar*, *Sîrbii*, *Românii* și *Bulgarii*, după principiile cari au domnit pururea în administrațiunea Bisericii Ortodoxe de Orient, fiind state independente, au dobândit și bisericile lor independența; căci ordinea și administrațiunea bisericescă a trebuit să se conformeze ordinei administrative politice, conform canonului 17 al sinodului al IV ecumenic; conform cuvintelor lui *Fotie*, care zice: „*Cele bisericesti, și mai ales cele privitoare la administrațiunea bisericescă, trebuie să se acomodeze schimbărilor și stărei politice, așa precum a fost totdeauna*” (epistola către *Papa Nicolae I*), și conform cuvintelor canonului 39 al sf. Apostoli, care zice: „*Episcopii fie-cărei națiuni trebuie a ști pe cel în-tăiu într-o ei și a-l ave pe el de șef al lor*”.

Unele din aceste popoare, cum am vădit, își dobîndiseră autocefalia lor înainte de căderea *Constantinopolului*. Astfel au fost *Sîrbii*, *Bulgarii* și *Românii*. Autocefalia însă a Bisericii *Sîrbilor* și a *Bulgarilor* s'a desființat, mai târziu, sub *Samuil I* (an. 1766 și 1767), când ierarhii sîrbi și bulgari, din cauza apăsărilor străine și pentru a se bucura de privilegiile acordate de cuceritorii turci bisericii Patriarhiale din *Constantinopol*, au cerut ei înșiși, cum afirmă *Sergiu Macreu* (comp. *Satha bibliot. evului mediu III*, 251) protecțiunea directă și dependența lor de Patriarhia ecumenică din *Constantinopol*. În secolul trecut însă dobîndind independența politică, au cerut și au dobîndit și independența bisericescă, cum era foarte natural, și nimeni nu are nimic a le imputa pentru aceasta. Numai *Bulgarii* sunt condamnați, nu pentru că voiau și ei să dobîndescă independența bisericescă, ci pentru-că nu s'au mulțumit a cere și a înființa ierarhia lor în *Bulgaria* proprie, ci au pretins a o estinde asupra întregului Imperiu *Otoman*, cuprinzînd pe toți *Bulgarii* ce s'ar afla în el, și cu centrul ei în *Constantinopol*. Ei adevărat au voit, ca în Imperiul *Otoman* să existe două biserici, de o potrivă, cea greacă și cea bulgară, amîndouă avîndu-și centrele lor în *Constantinopol*, unde se-și aibă reședința atît Patriarhul ecumenic cît și exarhul bulgar, și în fie-care provincie a *Traciei* și a *Macedoniei* să fie alături un episcop grec și altul bulgar, și *Grecii* să aparțină episcopului grec, ear' *Bulgarii* celui bulgar, împărțind astfel pe locuitorii aceleiași localități după naționalitate. Canoanele interzic categoric, ca să fie în aceeași cetate sau eparchie doi episcopi (canon. VIII al sinod. I ecumenic și can. XVI al sinod. I și al II). Pentru aceasta cu drept cuvînt Patriarhia ecumenică, în anul 1872, sub *Antim* al VI, la marele sinod local ținut în *Constantinopol*, la care au luat parte și ceilalți patriarhi (afară de cel al *Ierusalimului*) și arhiepiscopul *Ciprului*, au declarat pe *Bulgarii* de schismatici, de ore-ce în anul acela, în mod abuziv, necanonic și contrar ordinei păstrate în biserică, au înființat o biserică, care nu pîte fi recunoscută de dreptul canonic bisericesc, și au instalat în *Constantinopol* un exarh al bisericii *Bulgare*.

(Va urma.)

Revistă esternă

Anectarea Cretei. Telegramă privată din *Constantinopol* raportează că din cercuri diplomatice bine informate se confirmă știrea, că *Rusia* și *Francia* în principiu s'au învoit deja, ca insula *Creta* să fie anectată la *Grecia*. Invoia acestor două puteri s'a făcut în *Compiègne* cu ocasiunea vizitei țarului. Acesta s'a comunicat regelui *George* al *Greciei* săptămînilor trecute, cu ocasiunea vizitei sale la *Paris*, pe lângă observarea însă, că din motive de oportunitate anectarea trebuie să se amâne pe vr'o două-trei luni.

*

Revoltă în Filippine. Nici nu s'au instalat cum se cade Statele Unite în posesia insulelor Filippine, luate de la Spania și cucerite apoi prin războiul de aproape doi ani contra indigenilor, cari nu voiau să treacă de la un stăpân la altul, ci să fie liberi, — și flota Statelor-Unite are lucru de nou cu Filippinele. O telegramă din New-York dte. 25 Octob. raportază, că toate cuirasatele flotei, împreună cu 25 canoniere și 3500 de soldați au plecat la insula Samar, spre a sufoca revolta nouă a filippinilor.

Proclamația lui Botha. În urma proclamației generalului englez Kitchener, comandantul trupelor aflate pe câmpul de război din Africa sudică, a dat și comandantul Burilor, generalul Botha o proclamațiune, de cuprinsul următoriu:

Fiind cunoscut că guvernul englez, sub data de 6 August a. c. a lansat o proclamație prin comandantul său suprem din Africa de sud, în care se spune că toți comandanții, căpitani și șefii detașamentelor de trupe înarmate, întru cât sunt buri și continuă a opune rezistență englezilor în ambele republici și în alte părți ale posesiunilor engleze din Africa de sud, precum și că toți funcționarii guvernului ambelor republici vor fi exilați pe viață în cas dacă nu vor depune armele până la 1 Septembrie; și fiind că nici membrii ambelor guverne ale republicilor nici alt general comandant, căpitan, șef sau bur din ambele republici n'are intenția de a da ascultare sus-numitei proclamațiuni; și

„De ore-ce sus-numita proclamațiune cuprinde o mulțime de neadevăruri, precum și indicațiuni false și mincinoase — ceea-ce la englezi este un obicei; și

„De ore-ce în fine, sus-numita proclamațiune a lordului Kitchener n'a contribuit la alt-ceva de cât la aceea de a îmbărbăta pe fie care bur, care se află pe câmpul de luptă, să continue lupta pentru scumpă noastră libertate până la stăruirea armă;

„De aceea proclam. și fac cunoscut: Eu, Ludovic Botha, comandant general al republicii sud-africane, după înțelegerea avută cu guvernul, ofițerilor și burgherilor Republicii sud-africane, precum și celor din liberul Stat Oranje, că generalul Kitchener, statul său major, ofițerii săi, precum ori și cine, care servește sub el în armata britanică și, erta războiul contra noastră, după 15 Septembrie sunt considerați ca proscrisi și că tuturor ofițerilor și burgherilor ambelor republici și ai Coloniei Cap li-se pune în vedere și în același timp li-se ordonă, să împușce pe orice Englez, pe care-l vor găsi cu arme.

Ludovic Botha
comandant general al Republicii sud-africane.

Voce rusescă despre războiul african. Folia militară rusescă „Rasvodsik“ din Petersburg publică un articol al generalului Dragomirov, în care favoritul țarului zice și următoarele:

„Englezii ar face mai bine să nu mai vorbescă de umanitate și progres. Nu e timpul potrivit a vorbi despre aceste frumoase lucruri atunci când o întreagă națiune se stăruie să pustiască un mic popor onorabil, pentru-ca să facă posibil hoților influența să-și umplă buzunarele.

NOUTĂȚI

Inaltpreasfinția Sa metropolitul a plecat Vineri seara la Budapesta, pentru a lua parte la ședința de deschidere a parlamentului ungar. Cum se știe, deschiderea s'a făcut azi, în palatul regal din Buda.

Toma Ionescu, profesor la facultatea de medicină a universității din București, zilele trecute a fost chemat la Viena, să opereze pe soția lui Riza bei, atașat la ambasada turcescă. Operația a succedat foarte bine. La operație i-au asistat dr. Bălăcescu și studentul în medicină Papadopol.

Concertul doarei Cunțan. Aflăm că domnișoara Elena Cunțan, profesoară de cant, va aranja în curând un concert în Sibiu. Atragem din vreme atențiunea publicului românesc asupra acestei serii de adevărată plăcere artistică. Detaliuri vor urma la timpul său.

† Clemente Muntean, fost aprăpe 61 de ani paroh în Limba (tractul Albei-Iulie), a răposat altăieri, în etate de 80 de ani. Ca preot tiner, răposatul Clemente Muntean în revoluția din 1848/49 a suferit și el ultragiile și barbariile, pe cari mulți preoți de ai noștri au avut să le îndure pe acele timpuri. Bătut crunt cu vergi și băte, bietul preot rămăsese leșinat, fără simțiri, dar călări sei și-au mai satisfăcut pofta crudă de prin tăierea unei buce a leșinatului. Dus după aceea a casă spre a fi înmormântat, omul și-a revenit în fire, — pentru a păstori mai departe turma sa suferentă. Aște acum odihna de veci în sinurii Tatălui ceresc!

Economisările Bulgariei. Se raportează din Sofia, că pentru a face economiile, guvernul a decis să desființeze agențiile diplomatice din București, Athena și Londra.

Viriliștii români din comitatul Brașov. Într-o viriliștii comitatului Brașov pe anul 1902 sunt și următorii Români, membri ordinari: George B. Popp privatier (cu 2274 cor.), Iosif Pușcariu advocat (cu cor. 1965-32), Nicolae Eremian comerciant (cor. 1724-80), Fundațiunea Iuga (cor. 1706-40), Simion Damian advocat (cor. 1551-16), Petru Nemeș notar public reg. (cor. 1370), Ioan Dușoiu comerciant (cor. 1331-10), v. d. Maria Steriu (cor. 1259-37), „Albina“ institut de credit (cor. 1221-72), Biserica Sf. Nicolae din Scheiu (cor. 1167-68) Dr. Aurel Mureșianu, proprietar de ziariu (cor. 1110-72) Suplenți: Nicolae Mocanu comerciant (cor. 894-11), Arseniu Vlaicu director de școală (cor. 877-94), Vasile Popoviciu măsur (cor. 759-44) și Nicolae Garoiu advocat (cu cor. 749-60).

„Societatea de lectură a elevilor dela școala comercială superioară rom. din Brașov“, s'a constituit în următorul mod: Președinte: dl prof. Andrei Bărsanu, v.-preș.: Virgil Popoviciu, cl. III com., secretar I: Moise Anghel, cl. III com., vice-secretar: Virgil Bontescu, cl. II com., bibliotecar: Ioan Ilie, cl. II com., vice-bibliotecar: Gligorie Popescu, cl. I com., controlor: Alesandru Băcilă, cl. II com., econom: Mateiu Grama, cl. I com. — Membrii comisiunii literare sunt: președinte: vice-președinte societății; membri din cl. III com.: Ioan Petra, S. Urian, N. Olariu, din cl. II com.: T. Orghidan, G. Taleșcu, din cl. I com.: I. Gridean.

Două milioane pentru Buri. Înainte cu o săptămână președintele Krüger a căpătat dela un om necunoscut două milioane de franci, în bancnote engleze, pe lângă încușorințare, că donatorul a destinat acești bani pentru providerea Burilor cu arme și munițiune de pușcat.

Detectiv de model. O nevastă din Arad a părăsit caminul familiar fără să-și iee rămas bun de la bărbatul, dar a dus cu sine și 800 fl. ai bărbatului. Bărbatul a recușat ajutoriu polițial să-și afle pe necredincioasă, ear' poliția a dat atacerea în grija celui mai harnic detectiv al ei. Acesta a și dat de urma fugarei, a ajuns-o la Chichinda mare, dar' . . . nevastă era foarte frumoasă. Detectivul i-s'a atașat ei și au luat ambii tălpășița. Pe lângă paguba bărbatului cu pricina, acum are și poliția pagubă, căci și-a pierdut pe cel mai bun detectiv.

Drama din Bacău. Ziarele din București publică scrieri despre o teribilă dramă petrecută în ziua de 23 Octob. în orașul Bacău. Otto Riedel, șeful muzicii militare din acel oraș a împușcat pe stradă în fața hotelului Europa pe sora sa Elena Holban și pe Dr. Müller, cumnatul soției sale, cari mergeau împreună fără să bănuiescă ceva. După acest dublu omor, Riedel s'a sinucis. Poliția venită la locul sinistrului a ridicat din fața hotelului trei cadavre. Riedel suferia de nevrastră și trăia rău cu nevastă-sa, care îi intenționa proces de divorț. El bănuia, că intrigile soției sale și ale lui Dr. Müller au pricinuit neînțelegerea într-o dînsul și nevastă-sa.

Ciocnire de tren în Budapesta. Mercuri noaptea s'a întâmplat în apropiere de Budapesta o ciocnire de trenuri, care ușor putea să devină catastrofă oribilă. Anume trenul de persoane Nr. 908 al liniei Bpsta-Suboțita — Zemlin, care în gara din districtul Francisc al Budapestei avea să se oprească pe nouă minute, spre a lăsa să sosescă din direcția contrară un alt tren, Mercuri noaptea a plecat după așteptare abia de un minut. Astfel s'a întâlnit cu celalalt tren pe linie deschisă, provădută cu o singură pârche de rali. Ciocnirea era inevitabilă, și dacă urmărite ei nu au fost mai fatale, e a se mulțumi norocului că mașiniștii au observat de timpuriu primejdia și au strins puternic pedalele trenurilor. Și așa s'au ciocnit a fost atât de puternică, în cât vagoanele dinainte ale ambelor trenuri s'au sfărmat tot tânduri, părțile anterioare ale locomotivelor încă sunt sdruclite și sfărmate, ear' un vagon de la trenul de persoane a fost aruncat de pe rali și

s'a prăbușit de pe șec jos în adâncime, sfărându-se tot. În acest vagon erau trei călători (într-o damă), dar, spre mare mirare, afară de contuziuni mult-puțin grave nu li-s'a întâmplat altceva nimic. Dintr-o vagonetă trenului de povară, cele nesfărmate de puterea ciocnirii, rupându-li-se lanțurile s'au precipitat îndărăt pe linia costică, isbindu-se în câteva vagoane din halta proximă și spărgând câteva din ele. Într-o raniță mai grav sunt cei doi conductori și un fochist al trenului de povară, ceilalți călători au răpat cu răniri și condusiuni mai puțin periculoase.

Știri mărunte. Săptămăna trecută și-a serbat jubileul de 30 ani de serviciu F. Kerbat, inspectorul reg. de școle al comitatului Cojocnei. Din acest prilej corporațiunea învățătorilor (magiari) a făcut pe seama asilului învățătorilor (tanitók-háza) din Cluj o fundațiune de 2000 corone, sub numirea „fundațiunea Kozma“. — Congregația comitatului Odorheiu a hotărât, ca pe lângă cele trei cercuri pretoriale de acum să se înființeze încă trei cercuri filiale. A aprobat și hotărârea reprezentanței orașului Odorheiu de a clădi un abatoriu public, cu spese de 60.000 de corone. — În părțile Zemlinului de câteva zile sunt mari orcane de vânt, cari cauzează pagube foarte mari. Navigația pe Dunăre e sistată. — În China amenință fomete; în provincia Ki ang-ceau trei-sute mii de oameni, ear' în Ni-ang-vai șese sute mii de oameni sunt aproape să mără de fomete.

Apa minerală „Boholt“. Atragem de nou atențiunea cetitorilor asupra apei minerale pusă de curând în comerț, de proveniență din Boholt, care e recomandată din partea mai multor medici ca foarte bună și eficientă în contra astmei, a durerilor de stomac, în contra lipsei de sânge, precum și în contra tuturor bolilor femescii. Analiza făcută de Dr. Hankó e foarte favorabilă apei de Boholt, care conține mult calciu și magneziu. E de recomandat și ca apă de beut, curată sau amestecată cu vin, și se vinde în sticle mari de două litre cu 24 bani, ear' în sticle de câte o litră cu 14 bani sticla. Depositul pentru Sibiu e la dl S. Csech, Fingerlingsplatz 9, unde se pot face comanda.

Revistă bisericească.

Sfântul Sinod al României. Vineri la amiază s'a deschis în București, cu ceremonial obicinuit, sesiunea ordinară de toamnă a sfântului Sinod.

Întău s'a oficiat la Metropolie chemarea duhului sfânt, și apoi membrii sfântului sinod s'au întrunit în localul destinat pentru ținerea ședințelor. La solemnitatea deschiderii au asisat dl Spiru Haret ministrul instrucțiunii publice și al cultelor; I. P. S. S. Mitropolitul Primat, I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei și Sucevei, dl George Adamescu, secretar general al ministerului instrucțiunii publice și al cultelor; PP. SS. LL. Episcopii Eparchiilor afară de P. S. S. Episcopul de Argeș reținut în eparchia sa cu ocaziunea excursiunii M. S. Regelui și a AA. LL. Principii Moștenitori de Saxa-Meiningen.

Dl ministru al instrucțiunii publice și al cultelor a dat cetire următorului mesagiu de deschidere a sesiunii: Preasfinții Părinți.

Sfântul Sinod al Sfintei biserici Autocefale Ortodoxe Române, fiind convocat prin Decretul Nostru Nr. 3138 a. c. în sesiune ordinară de toamnă, pe ziua de 12 Octob. a. c., conform art. din legea pentru alegerea Mitropoliților și Episcopilor eparchiilor, cum și a constituției Sfântului Sinod al Sfintei Biserici autocefale Ortodoxe Române, Eu declar deschisă sesiunea acestui Sânt Sinod. Carol.

Ernestina Maxim de Höchstenberg și fiul Ernestin Maxim de Höchstenberg, locotenent în regimentul de infanterie Kovács de Mád Nr. 12, cu adăncă durere aduc la cunoștință trecerea din viață a preaiubitului și neuitatului soț și tată, a domnului

George Maxim de Höchstenberg

major ces. și reg. în pensiu

posesor al medaliei de război, al medaliei jubilar-comemorativă și a insigniei de serviciu de oficer,

care în 25 Octob. n. a. c., la ora 1 noaptea după lungi și grele suferințe în anul 70 al etății și-a sfârșit viața dedicată binelui familiei sale și statului.

Rămășițele pămîntesci ale scumpului defunct se vor așeza spre vecinică odihnă Duminecă în 27 Octob. n. c. la 3 ore p. m. în cimiteriul militar ces. și reg., după ritual catolic, invitându-se la actul funebru toate rudeniile, toți amicii și cunoscuții.

Sibiu, 25 Octob. 1901.

Primul institut de pompă funebă concesionat al lui Victor Hugo Berger în Sibiu.

Cărți și reviste.

„Convorbiri literare“ fasciculul X pe Octob. (anul XXXV) a apărut cu următorul sumariu: „Două capitole dintr-o biografie a lui Constantin Negruzzi“, studii de G. Bogdan-Duică; S final în monosilabe“, studii și notițe filologice de Sextil Pușcariu; „Corespondența din tinerețe a lui M. Cogălniceanu“, (urmăre) de P. V. Haneș; „Filosofia lui La Fontaine, de P. Eliade, recenziune de St. Orășanu; „N. Iorga: Istoria literaturii române“ reflecțiuni de I. Bogdan și recenziunea lui A. C. D. Xenopol făcută pentru comisiunea cenzurătoare de Academie.

„Convorbiri literare“ apar în București în editura librăriei Socec & C. (Calea Victoriei N. 21) și costă pentru Austro-Ungaria 15 corone pe an.

„Infernul“ lui Dante va apăre în curând în românește, tradus de compatriotul nostru George Coșbuc. Manuscriptul e dat deja la tipari.

Știri literare. În „Curierul literar“ de curând apărut în București cetim următoarele știri literare:

„In revista Romania (Nr. 118—119 de pe Aprilie — Iulie) dl Gaston (Paris) face o lungă și foarte călduroasă dare de seamă asupra fasciculului prim din *Histoire de la langue roumaine* de Ovid Densusanu. Această carte — zice dl Gaston — o bogată în fapte și în idei, și merită să fie citită nu numai de cei cari studiază în special limba română, ci de către toți romanistii. Dl Densusanu e în curent cu starea cea mai recentă a științei; toate părțile ce le aduce le supune unei critice personale, aproape totdeauna judicioasă, și punctul său de vedere particular îi permite adese-ori să lămurască într'un nou fel fenomene de cari alți savanți s'au ocupat înaintea d-sale. În fine recensentul laudă spiritul adevărat științific, judecata clară și prudentă, simțul istoric și limbistic, cum și rara putere de muncă a autorului.

Despre aceeași carte a lui Densusanu scrie o recenziune în „Literaturblatt“ din Lipsa celebrul filolog german W. Mayer-Lübke, numind-o „o carte îndrăsnită“, fiind-că ar porni de-a dreptul din „Icoana lui Rössler“, și după câteva observări polemice încheie cu următoarele: „Continuarea acestei lucrări se poate aștepta cu plăcere“.

În „Literarisches Centralblatt“ archeologul E. von Stern apreciază favorabil cartea răposatului Alexandru Odobescu publicată anul trecut la Paris sub auspiciile regelui Carol și intitulată „Le trésor de Pétrossa“. Stern zice, că de-și problemele tractate de Odobescu nu sunt definitiv rezolvate, totuși „Le trésor de Pétrossa“ constituie o pîră fundamentală, pe care se va pute zidi mai departe.

Ear' revista „La bibliographie moderne“ înregistrează broșura „Bibliografia cestuiunii Orientului“ scrisă de Ștefan Orășanu (București 1899), zicînd într-o altă parte, că „Dl Orășanu a scris câteva pagini pe cari viitorii istoriografi ai cestuiunii Orientului nu vor pute să le neglige“.

Posta Redacțiunii.

D-lui Ioan Todea inv. în Gărda de jos. Constatăm, că n'ai fost înțeles D-ta sub inițialele I. T. din numărul 101 al ziarului nostru.

végrh. szám. 71/901. Nr. 219 1—1

Arlejtési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagy szebeni kir. törvényszék 1901 évi 3544 számú végzése következtében Dr. Russu Octávián ügyvéd által képviselt „Albina” nagy szebeni takarékos és hitelintézet javára Flucus Iuon és társai ellen 1620 kor. s jár. erejéig 1901 évi augusztus hó 29 én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2858 koronára becsült következő ingóságok u. m. szekerek, szának, tűzi fák, lábas jószágok, takarmány, gazdasági eszközök, 2 zsák buza, szalma vágó gép, „Sam. Wagner” féle 1845 számú cséplő gép, 2 buza rozsa és szoba butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sárkányi kir. járásbíróság 1901 évi V. 199/2 számú végzése folytán 1349 kor. 76 fl. tőkekövetelés, ennek 1901 évi október hó 1 napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}$ % váltó díj és eddig összesen 18 kor. 66 fill.-ben bíróság már megállapított költség erejéig Uj Sinka község házában leendő eszközzésére 1901 évi November hó 6 ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek beárón alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingó-

ságok mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881 évi LX. t.-cz 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sárkány, 1901 évi október hó 23 napján.

József Sándor

kir. bírósági végrehajtó.

Árverési kitűzése, az első péld. ért. 80 fl. Árverési kitűzése több 13 péld. á 20 fill. 1 kor. 60 fill. Árverés kitűzése, bérbeadó értesítése, posta díj 35 fill.

La **Librăria archidiececană** se află spre vîndare următoarele icône:

Ingroparea Domnului (Aer)

Mărimea 56/68 cm.: simple 21 cor., fine 27.40 cor., fôrte fine 39.20 cor.

Mărimea 63/79 cm.: simple 27.40 cor., fine 39.20 cor., fôrte fine 48.40 cor.

Mărimea 74/100 cm.: simple 39.20 cor., fine 48.40 cor., fôrte fine 70 cor.

Mărimea 82/120 cm.: simple 48.40 cor., fine 70 cor., fôrte fine 98 cor.

Mărimea 110/140 cm.: simple 67.20 cor., fine 89.60 cor., fôrte fine 117.60 cor.

La **Librăria Tipografiei Archidiececane** se află de vînzare:

Ce-i cerul de Camille Flammarion C. 1.50

Din romanul unei vieți, de Stefan Braborescu „1—

trimise cu posta pentru fiecare exemplar 10 bani mai mult.

Fotografiile grupurilor

(6 bucăți cu grupuri diferite), cari au luat parte la „Petrecerea populară” aranjată în 9/22 Septembrie 1901 de „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român” se efectuează în opt zile dela data primirii comandei cu prețul de **3 corone** bucata (măr. 48/32) plus pachetare și porto postal prin *

★ **Librăria Tipografiei archidiececane.** ★

Povești pentru anul prim școlar.

Lecțiuni după treptele formale

de

Dr. Petru Șpan.

Se poate procura cu prețul de **1 coronă** dela

Librăria Tipografiei archidiececane.

„VENETIANA”

institut de credit și economii, societate pe acții în Veneția-infer. (Alsó-Venice) comitatul Făgărașului.

Fondată în 4 Iunie 1901 cu un capital de 20,000 corone în 200 acții à 100 corone.

Acordă: credite personale pe cambii, credite pe cambii cu acoperire hipotecară, și împrumuturi pe amanete și efecte publice.

Primesce: depuneri după cari institutul plătesce contribuțiunea erarială; ear' deponenții primesc după banii depuși 6% interese.

Veneția-inferiură, în 17 Octobre 1901.

[221] 1—1

Direcțiunea.

La **Librăria Tipografiei archidiececane** din Sibiu se află de vîndare:

Ciaslov (orologion)

tipărit cu litere străbune, cu binecuvîntarea Înaltpreasfîntei Sale Domnului **Ioan Metianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Metropolit al Românilor din Ungaria și Transilvania.

Tabela de materii: Polunoșnița de toate zilele. — Polunoșnița Sâmbetei. — Rînduēla Utreniei — Ciasul dintăiu, al doilea și al șeselea. — Rînduēla Obedniței. — Ciasul al nouēlea. — Rînduēla Vecerniei. — Pavecernița cea mică și cea mare. — Slușba sfîntei cuminēcături. — Cînstitul Paraclis. — Rugăciunile de masă. — Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului. — Troparele învierii, Bogorodiciēnele și ipacoi la cele 8 glasuri. — Troparele morților. — Troparele preste săptămîna. — Troparele și Condacele sfinților de obște după rînduēla Sinasariului. — Bogorodiciēnele troparelor ce se cîntă preste tot anul la Vecernie și la Utrenie. — Sinasariul pe toate lunile. — Păschălia, care cuprinde 16 rubrici cu datele respective, începînd cu anul 1901 până inclusiv 1952. — Explicare despre rubricile Păschăliei și folosirea acelor. — Însemnarea cum se cetesc Evangeliile Voscesnelor dela Dumineca întăia după Rusali, a tuturor sfinților, până la a cincea Duminecă din Postul mare, preste toți anii.

Format octav, 397 pag. Prețul: broșat 2 cor., legat în pînză 2 cor. 40 fl., legat în piele roșie cu copcii 4 cor.

Op premiat de Academia Română.

Semințe din Agrul lui Christos.**Cuvîntări bisericesci**

de

Zacharia Boiu,

asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvîntare arhierescă.

Tom. I.: **cuvîntări la toate Duminecele de preste an.**

„ II.: „ „ „ **prasnicele și sîrbătorile, precum și la casuale bisericesci.**

„ III.: **cuvîntări la immormētări parastase etc.,**

Prețul fiecărui tom 3 corone și porto postal.

Se află de vîndare la **autorul** și la

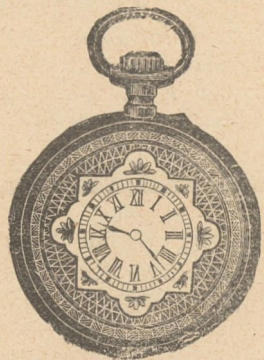
Tipografia și librăria Archidiececană Sibiu

Orológe de părete și deșteptătoare dela 1 fl. 50 cr. în sus.

* **Numai marfă bună și solidă.**

* **Prețuri eftine, garanție conscientioasă.**

*

Orologiu de dame de argint veritabil, mărime 30 mm., 5 fl. 50 cr.

Orologiu de domni, aceeași calitate, mărime 50 mm., 5 fl. 50 cr.

Orologiu de domni seu de dame, aceeași calitate, cu capac dublu, 7 fl. 25 cr.

JULIUS ERŐS

SIBIU

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Cel mai mare deposit de orológe, juvaericele, aurării și argintării din Transilvania recomandă eftin și bun toate produsele ciasornicăriilor, juvaergiilor și opticiilor.

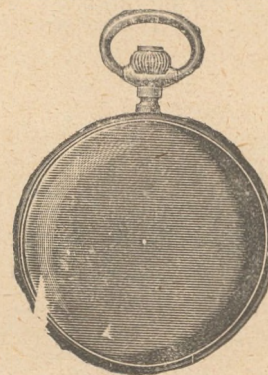
Potire, cruci, cadelnițe, candel pentru altar, etc., tacămuri și vase de masă cu prețurile originale de fabrică.

Cercei, inele, broșe și brățete cu seu fără petri scumpe.

Inele de căsătorie gata în ori-ce mărime.

Cadouri de nuntă și botez potrivite cu prețurile cele mai eftine.

[118] 21—30

Orologiu de domni remontoir de nickel, 50 mm., cu 3 capace tari 4 fl. 25 cr.

Același cu cutie de oțel oxidat în negru 4 fl. 40 cr.

Același deschis, cu sticlă de cristal 3 fl. 50 cr.

Lanțuri de argint veritabil dela 1 fl. în sus. Lanțuri de aur veritabil dela 9 fl. în sus. Orológe deșteptătoare de nickel dela 1 fl. 60 cr. în sus. — Se trimite pe lîngă rambursă; ce nu corespunde se schimbă imediat seu se trimit banii înapoi.

Reparaturi de orológe se eșecută bine și eftin.